

Vypraveno

dne

PŘÍLOHA

Ministr vnitra

Jan Kubice

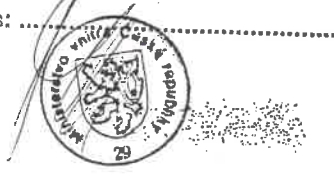
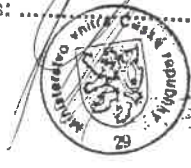
Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP00X1XA0

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0143r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 16. 5. 2013
podpis:

V Praze dne 16-05-2013

Č.j.: MV-34894-4/VS-2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu který podal pan _____ nar. _____ státní občan _____, trvale bytem _____ (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17.1.2013, č.j.: VS-1991/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o :**

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Úřadu městské části Praha 7 požádal žadatel o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra doručena dne 23.7.2012. Žadatel byl v České republice povolen trvalý pobyt ode dne 25.2.2010. Žadatel je svobodný, otcem dcery _____ nar. _____ státní občanky České republiky. Žadatel je státním občanem k _____

Ze spisového materiálu mimo jiné vyplývá, že žadatel přicestoval do České republiky v roce 1996, od tohoto roku zde pracoval v několika společnostech v dělnických profesích. Od 24.4.2018 je zaměstnán jako referent autoprovozu u I _____, a.s.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d)

17

zákona o státním občanství, neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 7 prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť v rámci správního řízení bylo zjištěno, že v době podání žádosti neměl na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let. Z uvedeného důvodu požádal Ministerstvo vnitra o její prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt a na jejím území žije nepřetržitě více než 10 let.

Žadatel rovněž nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť bylo zjištěno, že neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštního předpisu upravujícího pobytový režim cizinců na území České republiky. Nesplnění citované zákonné podmínky mohlo Ministerstvo vnitra žadateli prominout ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, z důvodů hodných zvláštního zřetele.

Ministerstvo vnitra žadateli nesplnění výše citovaných zákonných podmínek neprominulo, a proto jeho žádosti svým rozhodnutím ze dne 17.1.2013 nevyhovělo.

III.

Zamítavé rozhodnutí Ministerstva vnitra převzal žadatel dne 23.1.2013, dne 7.2.2013 proti němu podal osobně na Ministerstvo vnitra včasný rozklad v souladu s ustanovením § 83 odst. 1 správního řádu.

Ve vztahu k nesplněné podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství žadatel v rozkladu poukazuje na skutečnost, že se v České republice nepřetržitě zdržuje celý svůj dospělý život, a to od roku 1996. Z požadované délky trvalého pobytu již uplynuly 2/3, když má trvalý pobyt povolen od 25.2.2010. V této souvislosti žadatel zdůrazňuje, že jeho pracovní integrace v České republice je dobrá, po celou dobu pobytu je zaměstnán. Dále uvádí, že vždy plnil veškeré povinnosti ve vztahu k České republice, jako je placení pojistného a daní i plnění oznamovací povinnosti v rámci pobytového režimu. Dovozuje svůj vztah k České republice. Pokud jde o stanovisko Úřadu městské části Praha 8, k němuž se Ministerstvo vnitra při rozhodování přiklonilo, zdůrazňuje, že tento Úřad jeho žádost podrobně nezkoumal, ale vycházel pouze ze skutečnosti, že zde nemá povolen trvalý pobyt po dobu pěti let.

Ve vztahu k nesplněné podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se žadatel domnívá, že jsou na jeho straně dány následující důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by mu splnění této podmínky mohlo být prominuto. Celou situaci začal řešit s dostatečným předstihem před vypršením platnosti cestovního pasu, neboť si byl vědom svých povinností v rámci pobytového režimu cizince. Žádost o prodloužení platnosti cestovního pasu Kazachstánu podal

již cca 1 rok před pozbytím jeho platnosti. Poté, co mu bylo zastupitelským úřadem Kazachstánu sděleno, že původní cestovní pas mu nemůže být prodloužen z nedostatku volných stran a v současné době nemůže předložit podklady k vydání nového cestovního pasu z důvodu dodržení určitých postupů stanovených předpisy Kazachstánu, a nebylo mu blíže vysvětleno, jakým způsobem by věc mohl napravit, požádal o vydání cizineckého pasu České republiky. O této žádosti nebylo doposud rozhodnuto. V rámci tohoto řízení se dozvěděl o vyjádření zastupitelského úřadu Kazachstánu, které mu do té doby nebylo známo. Nebyl si tedy vědom skutečnosti, že byl měl od policie Kazachstánu získat povolení k trvalému pobytu v cizině. Svou neznalost vysvětlil pobytem mimo hranice Kazachstánu od roku 1996. Na základě nových znalostí navštívil zastupitelský úřad Kazachstánu, ale výsledkem byl pouze příslib pomoci a spolupráce ze strany zastupitelského úřadu. Pokud by jedinou cestou pro získání povolení a následně nového cestovního pasu byla cesta do Kazachstánu, kde již žadatel nemá žádné příbuzné ani známé, poukázal na její finanční i časovou náročnost (cca 200.000 Kč na půl roku) a obtížnost i z hlediska rodinných vazeb.

Závěrem rozkladu žadatel zmiňuje budoucí právní úpravu na úseku státního občanství, která by měla například podmínku trvalého pobytu zmírňovat a opětovně zdůrazňuje, že se vždy aktivně snažil vzniklou situaci řešit jak s českými, tak i kazašskými úřady.

S ohledem na výše uvedené žádá o nové přezkoumání a posouzení své žádosti, zejména pokud jde o prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 4 zákona o státním občanství.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a před Úřadem městské části Praha 7 prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel nesplnil podmínky stanovené v § 7 odst. 1. písm. a) a e) zákona o státním občanství.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že skutkový stav byl prvoinstančním správním orgánem zjištěn dostatečně a napadené rozhodnutí dostatečně odůvodnil. Důvody zamítnutí žádosti, respektive neprominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e) tohoto zákona, jsou z napadeného rozhodnutí dostatečně zřejmé.

K nesplněné podmínce stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství ministr vnitra konstatuje, že ze spisového materiálu k žádosti bylo zjištěno, že žadateli byl povolen trvalý pobyt na území České republiky ke dni 25.2.2010 a ke dni podání žádosti (14.6.2012) tak nesplňoval podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky.

Ve vztahu k plnění povinností vyplývajících ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), ministr vnitra uvádí, že žadatel doložil Ministerstvu vnitra dne 11.3.2013, jako doplnění rozkladu, kopii svého prodlouženého cestovního dokladu Kazachstánu s platností do 19.7.2013 a rovněž kopii potvrzení o přijetí žádosti o vystavení nového cestovního dokladu Zastupitelským úřadem Kazachstánu (dále jen „ZÚ“), jako doklad o tom, že jeho pobyt na území České republiky je již v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o pobytu cizinců. V uvedené souvislosti však ministr vnitra odkazuje na konstatování žadatele v rozkladu, že jedinou možností jak situaci s cestovním dokladem uspořádat se jeví cesta do domovské země, která by jej přišla na nemalé finanční náklady spojené s nuceným pobytem v Kazachstánu, neboť cestou ZÚ je v současné době tento problém neřešitelný. Proto žadatel zvolil jedinou možnost, a to podání žádosti o vydání cizineckého pasu České republiky. K tomu ministr vnitra poukazuje na rozpor v tvrzení žadatele, že o nemožnosti prodloužení, příp. vydání nového cestovního dokladu, hovoří v podaném rozkladu ze dne 5.2.2013, který Ministerstvo vnitra obdrželo dne 7.2.2013 a cca o měsíc později (8.3.2013) předkládá jako dodatek rozkladu kopii výše citovaných dokladů, vystavených ZÚ.

Zákon o státním občanství umožňuje v případech hodných zvláštního zřetele prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra v uvedené souvislosti konstatuje, že z dikce citovaného zákonného ustanovení, především ze slova "plní", je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. V uvedené souvislosti odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn.. 6 Ca 265/2006 ze dne 27.11.2008, kde je mj. konstatováno, že: „Jen soustavným a dlouhodobým plněním povinností stanovených zvláštním zákonem může žalobce prokázat jeho schopnost a ochotu dodržovat právní řád státu, jehož občanství chce získat.“ Dostatečně dlouhá doba pobytu v České republice dala žadateli nepochybně příležitost seznámit se s rozsahem a obsahem jeho práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbytku naplňovat, v jeho případě v oblasti pobytového režimu.

V.

V souladu s výše uvedeným ministr vnitra uvádí, že neshledal důvody pro prominutí splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a e), ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 4 zákona o státním občanství, a proto se ztotožnil s rozhodnutím Ministerstva vnitra, kterým byla žádost zamítnuta. Zároveň zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. Proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

12